

Jónás története 1. : Megbízatus és menekülés 2022. augusztus 14.

„Így szólt az ÚR igéje Jónáshoz, Amittaj fiához: *Indulj, menj Ninivébe, a nagy városba, és prédikálj ellene, mert feljutott hozzám gonoszságának híre! El is indult Jónás, de azért, hogy Tarsísba meneküljön az ÚR elől. Elment Jáfóba, talált ott egy hajót, amely Tarsísba készült. Kifizette az útiköltséget, és hajóra szállt, hogy a rajta levőkkel Tarsísba menjen az ÚR elől.*”

Jónás könyve 1:1-3.

Kedves Gyerekek!

Szeretnék egy új sorozatot indítani, ami az egyik legismertebb ószövetségi profétával foglalkozik, aki Jónás volt.

Jónás neve annyit jelent: galamb. Az édesapja Amittaj volt („igaz Istenhez”). Jónás az egyetlen proféta, aki nem a jövőre helyezte a fő hangsúlyt a tevékenységében, hanem arról olvashatunk a könyvben, hogy mi történt vele. Ennek viszont nagyon sok tanulsága van.

Jónás könyvének fontosságát az is mutatja, hogy maga az Úr Jézus is beszél a történetről: „*Erre néhány írástudó és farizeus így szólt hozzá: „Mester, jelet szeretnénk tőled látni.” Ő így felelt: „A gonosz és hűtlen nemzedék jelet kíván, de nem kap más jelet, mint Jónás prófétáét. Amint ugyanis Jónás próféta három nap és három éjjel volt a hal gyomrában, úgy lesz az Emberfia is a föld szívében három nap és három éjjel.*”
Máté 12:38-40.

A könyv keletkezésének idejéről annyit mondhatunk, hogy II. Jeroboám idejéről van szó, aki az északi országrész királya volt. Az északi királyságot Asszíria, a Föld akkori ura fenyegette. Asszíria fővárosa Ninive volt, ami akkor a világ egyik legnagyobb városa volt. A Tigris folyó mellett helyezkedett el, és 12 km hosszú fal vette körül. A lakói bálványimádók és bűnösök voltak. Az ige így fogalmaz: „...**feljutott hozzám gonoszságának híre...**” – ezt mondta az Úr. Biztos, hogy nagyon régóta ezt az életet folytatták, halmozták a bűnöket. Ez már az Úrnak is sok, pedig ő nagyon türelmes az emberhez.

Jónást látszólag egy pusztító ítélettel küldte az Úr Ninivébe („**prédikálj ellenük**” így szól az ige), de ez egyúttal Isten kegyelmére is utal. Az Úr megtehetné volna azt, hogy mindenféle előzmény, figyelmeztetés nélkül lesújt Ninivére a bűneik miatt. De elküldte Jónást, hogy az ítéletről beszéljen, így volt lehetősége Ninive népének arra, hogy megtérjen.

Ma is így van: Isten látja a mi bűneinket, de a világ romlottságát is. Az ember hosszú ideje eltávolodott Tőle, és csak a bűnöket halmozza. De mégis elküldte Jézus Krisztust, és azóta is tart a kegyelmi idő. A legfontosabb, hogy szól az ige, hiszen „**Nem késlekedik az Úr az ígérettel, amint egyesek gondolják, hanem türelmes hozzátok, mert nem azt akarja, hogy némelyek elvesszenek, hanem azt, hogy mindenki megtérjen.**” II. Péter 3:9

A történetünk elején Jónást az Úr Ninivébe küldi. A **proféta** viszont ennek **nem engedelmeskedik**, hanem pontosan az ellenkező irányba indul, hiszen Tarsis a mai Spanyolország területén található. Nem tudjuk mi játszódhatott le Jónásban, de az egyik az lehetett, hogy az Úr a pogányokhoz küldte. Itt kellett volna bizonyosságot tenni Róla. Jónás, mint proféta törvénytisztelő, istenfélő ember volt, és pont neki kellett volna a bűnös Ninivébe mennie. Ennek nem engedelmeskedett, hanem felszállt egy ellenkező irányba induló hajóra. Azt gondolta, hogy el lehet bújni a feladat, és legfőképpen Isten elől. Kedves Gyerekek! Tudnotok kell, hogy bármit teszünk, gondolunk, vagy bárhol vagyunk, **Isten elől nem bújhatunk el**. Dávid ezt írja a 139. zsoltárban: „*URam, te megvizsgálász és ismeresz engem. Tudod, ha leülök vagy ha felállok, messziről is észreveszed szándékomat. Szemmel tartod járásomat és pihenésemet, gondod van minden utamra. Még nyelvemen sincs a szó, te már pontosan tudod, URam. Minden oldalról körülfojtál, kezedet rajtam tartod. Csodálatos nekem ez a tudás, igen magas, nem tudom felfogni. Hova menjek lelked elől? Orcád elől hova fussak? Ha a mennybe szállnék, ott vagy, ha a holtak hazájában feküdnék le, te ott is jelen vagy. Ha a hajnal szárnyaira kelnék, és a tenger tulsó végén lagnék, kezed ott is elérne, jobbod megragadna engem.*”
Zsoltárok 139:2-9.

Jézus Krisztus nem futott el a feladat elől. Amikor az Úr megkérdezte: „kit küldjek el?”, akkor az Úr Jézus válasza az volt: **itt vagyok, küldj el engem.** Nem vonakodott a feladat elől, pedig tiszta, hibátlan személyként, önmagát megüresítve, szolgáló formát felvéve kellett a romlott világba eljönnie, hogy a kegyelmet hirdesse.

Jónás könyve a proféta megszólításával, a megbízással indult, aminek a proféta nem engedelmeskedett. Foglaljuk össze az első igeversek néhány tanulságát:

- Isten, ha ítéletről is beszél, akkor is a kegyelmét láthatjuk: ez lehetőséget ad a megtérésre
- Az Úr nagyon türelmesen bánik az emberrel: szeretné, hogy minden ember megtérjen.
- Jónás azt gondolta, hogy elmenekülni a feladat és Isten elől. Az ige alapján tudhatjátok, hogy az Úr mindent tud, előle nem lehet elbújni
- Isten mindenkire bíz feladatokat, és azt szeretné, ha teljesítenénk azokat
- Jézus Krisztus nem vonakodott a megváltói feladat elől, vállalta, hogy elmegy „Ninivébe”, azaz a romlott embervilágba, és ott hirdette az ítéletet, de legfőképpen a kegyelmet.

Kedves Gyerekek! Ebből a néhány sorból is tudhatjuk, hogy Jónás története nagyon tanulságos. A továbbiakban több esetben is szeretnénk ezzel foglalkozni.

2022. augusztus 14.

Uherkovich Zoltán